

**MESTNI SVET
MESTNE OBČINE CELJE**

ZADEVA: Cenik storitev JP Simbio d.o.o.

MESTNA OBČINA CELJE

**ODDELEK ZA OKOLJE IN
PROSTOR TER KOMUNALO**

Sektor za izgradnjo in
vzdrževanje komunalne
infrastrukture ter promet in
varstvo okolja

Trg celjskih knezov 8

3000 Celje

Telefon:

03 42 65 800

Fax:

03 42 65 802

E-pošta:

prostor@celje.si

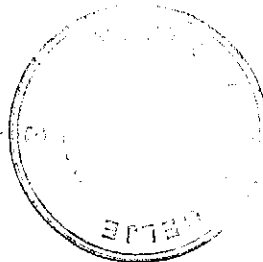
Davčna številka: SI56012390

Na vprašanje dajemo naslednji

ODGOVOR

Strokovna služba Mestne občine Celje je na pobudo mestnega svetnika pridobila s strani JP Simbio d.o.o. dodatne informacije glede obračunavanja cen svojih storitev. Prejete informacije posredujemo v prilogi.

Natalija Črepinšek
vodja sektorja

mag. Ingrid Mastnak
vodja oddelka

Priloga:

- Pojasnilo glede zaračunavanja nove storitve ravnanja s komunalnimi odpadki s 1. januarjem 2013

Celje, 9. april 2013

Št. zadeve: 020-25/2013-9

Zaračunavanje nove storitve ravnanja s komunalnimi odpadki s 1. januarjem 2013

Pojasnilo za Mestni svet Mestne občine Celje

Svetniška vprašanja, g. Emil Kolenc

Datum: 3. 4. 2013

S prenehanjem veljavnosti Uredbe o določitvi najvišjih cen komunalnih storitev (Ur. list RS št. 66/2012), ki je s 1. 1. 2013 sprostila cene komunalnih storitev, in z uveljavitvijo Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Ur. list RS št. 87/2012) se je na območju 12 občin celjske regije, kjer opravlja gospodarsko javno službo Simbio, s 1. januarjem 2013 začelo zaračunavanje storitve zbiranje in obdelave biološko razgradljivih odpadkov.

Storitev zbiranja in obdelave biološko razgradljivih odpadkov se je v ožjem mestnem jedru Celja začela poskusno izvajati leta **2007**, sistem pa se je v naslednjih letih razširil po celotni celjski regiji. Na Ministrstvo za okolje in prostor smo na zadnjo uredbo, sprejeto za področje bioloških odpadkov (tretji predpis, odkar izvajamo storitve zbiranja in obdelave bioloških odpadkov, to je **Uredba o ravnanju z biološko razgradljivimi kuhinjskimi odpadki in zelenim vrtnim odpadom, Uradni list RS, št. 39/2010**) poslali več strokovnih pripomb, tudi z ostalimi največjimi komunalnimi podjetji (npr. **14. 1. 2011** ministru Žarniću). Med drugim so se pripombe nanašale na možnost hišnega kompostiranja in gostoto poseljenosti, kjer se izvaja storitev. Naše pripombe žal niso bile upoštevane.

Če navedemo vse tri predpise in ključne poudarke, ki so vplivali na dejavnost izvajanja te storitve. Pravilnik o ravnanju z organskimi kuhinjskimi odpadki (Uradni list RS, št. 37/04 in 41/04) je za kuhinjske odpadke, ki nastajajo pri povzročiteljih kuhinjskih odpadkov iz gospodinjstva določal, da je potrebno zagotoviti:

- ločeno zbiranje in prevzemanje kuhinjskih odpadkov pri povzročiteljih kuhinjskih odpadkov najmanj na geografsko zaokroženih območjih poselitve z več kot 2000 prebivalci in z gostoto poselitve več kot 20 prebivalcev na 1 ha in
- kompostiranje v malih komunalnih kompostarnah najmanj na geografsko zaokroženih območjih poselitve z več kot 500 prebivalci in z gostoto poselitve več kot 10 prebivalcev na 1 ha, ki pa niso območja iz prejšnje alineje. Pravilnik je določal tudi, da kompostiranja v malih komunalnih kompostarnah tudi na teh območjih ni treba zagotavljati, če se v okviru opravljanja javne službe zagotavlja ločeno zbiranje kuhinjskih odpadkov od povzročiteljev kuhinjskih odpadkov iz gospodinjstva na teh območjih.

Leta 2008 je bil ta pravilnik razveljavljen in začela je veljati **Uredba o ravnanju z biološko razgradljivimi kuhinjskimi odpadki (Uradni list RS, št. 68/08)**, ki je v 11. členu določila, da je za kuhinjske odpadke treba zagotoviti ločeno zbiranje in prevzemanje pri povzročiteljih kuhinjskih odpadkov na območju mestnega jedra ali večjega stanovanjskega naselja z gostoto poselitve več kot 5 prebivalcev na ha. Leta 2010 je bila sprejeta nova **Uredba o ravnanju z biološko razgradljivimi kuhinjskimi odpadki in zelenim vrtnim odpadom (Ur. l. RS, št. 39/10)**, ki je razveljavila to uredbo in na novo opredelila izvajanje javne službe, in sicer da mora izvajalec javne službe prednostno spodbujati povzročitelje odpadkov iz gospodinjstva k hišnemu kompostiranju, zagotoviti, da imajo povzročitelji odpadkov iz gospodinjstva možnost prepuščanja kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada v posebnem vodotesnem zabojniku ali posodi ter povzročiteljem odpadkov iz gospodinjstev, ki kuhinjske odpadke in zeleni vrtni odpad hišno kompostirajo, storitve zbiranja teh odpadkov ne zaračunava (12. člen). S to uredbo je država dala možnost izbire uporabnikom, da hišno kompostirajo ali pa biološke odpadke v posebnih zabojnikih prepuščajo izvajalcu javne službe. S tem, ko je država dala uporabnikom možnost izbire, je zamajala celoten sistem in ekonomiko javne službe, saj obstoječ sistem ne omogoča ekonomičnega izvajanja javne službe.

30. 6. 2011 je tako začela veljati navedena **Uredba o ravnanju z biološko razgradljivimi kuhinjskimi odpadki in zelenim vrtnim odpadom**, ki so jo pripravile strokovne službe Ministrstva za okolje in prostor (in ne izvajalec GJS Simbio). Ta določa obveznosti povzročitelja odpadkov iz gospodinjstva in ga prvenstveno napotuje na hišno kompostiranje:

- 5. člen (1) Povzročitelj odpadkov iz gospodinjstva mora hišno kompostirati kuhinjske odpadke in zeleni vrtni odpad v hišnem kompostniku (...)
- 13. člen (1) Izvajalec javne službe mora zagotoviti: - da se v primerih, ko povzročitelj odpadkov iz gospodinjstva nima možnosti ali ne želi hišno kompostirati kuhinjskih odpadkov iz gospodinjstev in zelenega vrtnega odpada, le-ti zbirajo v vodotesnih zabojnikih ali posodah ločeno od drugih odpadkov in prevažajo z vozili, opremljenimi za prevoz teh odpadkov, tako da se le-ti ne izpuščajo v okolje in da ne povzročajo emisije vonjav (...)

V Simbiu smo bili proti možnosti prepuščanja odločitve o možnosti hišnega kompostiranja samim gospodinjstev v povezavi z možnostjo zmanjšanja stroškov, saj smo se zavedali težav, ki jih je navedel tudi g. Emil Kolenc, in še drugih težav (npr. odlaganje bioloških komunalnih odpadkov v zelen zabojnik, nekontrolirano odlaganje v naravi ipd.). O tem torej obstaja tudi pisna dokumentacija. Vendar, kot navedeno, naše pripombe niso bile upoštevane.

Glede hudih obtožb v zvezi s **potrjevanjem cen** naj najprej na kratko pojasnimo postopek uveljavljanja le-teh. Pri oblikovanju in določanju cen komunalnih storitev nastopajo različni udeleženci, od države, lokalne skupnosti do javnega podjetja kot izvajalca obvezne lokalne gospodarske javne službe. Država sprejema predpise in določa standarde, lokalna skupnost sprejema oziroma potrjuje cene, izvajalec pa izvaja storitve in sestavlja kalkulacije. Do sredine leta 2009 so morale najprej predloge novih cen potrditi lokalne skupnosti, nato pa je bilo potrebno pridobiti še pozitivno mnenje Ministrstva za gospodarstvo in Ministrstva za okolje in prostor. Pravilnik o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Ur. l. RS št. 63/2009) velja od 8. 8. 2009 - od tega datuma potrjujejo cene le lokalne skupnosti.

In še podrobnejši opis postopka potrjevanja cen ravnanja z odpadki: Leta 2007 smo pristopili k izdelavi cen za nove storitve obdelave odpadkov in odlaganja preostanka odpadkov po obdelavi na novozgrajenem odlagališču preostanka odpadkov. *Lastne in povprečne cene* za nove storitve na RCERO Celje smo oblikovali skladno z uporabo mehanizma za oblikovanje cen komunalnih storitev, ki je naveden v Prilogi Uredbe o oblikovanju cen komunalnih storitev (Ur. l. RS, št. 41/2008) in po Pravilniku o oblikovanju cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Ur. l. RS, št. 79/2008). Po prvi točki Priloge v Uredbi o oblikovanju cen komunalnih storitev smo izračunali ceno storitve javne službe, po kateri izvajalec javne službe obračuna opravljeno storitev uporabniku storitev javnih služb in se obračuna ločeno za:

- zbiranje in prevoz komunalnih odpadkov
- predelavo in obdelavo komunalnih odpadkov
- odlaganje ostankov predelave ali odstranjevanje komunalnih odpadkov.

Meseca **oktobra 2008** smo vlogo poslali na Ministrstvo za okolje in prostor (v nadaljevanju MOP), da bi pridobili pozitivno strokovno mnenje pristojnega resorja o izpolnjevanju oskrbovalnih standardov, tehničnih, vzdrževalnih, organizacijskih in drugih ukrepov ter normativov za opravljanje javnih služb varstva okolja,

skladno s predpisi, ki urejajo gospodarske javne službe. Po 6. členu citirane Uredbe pa smo morali pridobiti tudi soglasje lokalnih skupnosti.

Predlog cen smo meseca **novembra 2008** poslali vsem 24 občinam, ki so vključene v RCERO Celje, da pridobimo soglasje občinski svetov k predlaganim cenam. Meseca **maja 2009** smo pridobili pozitivno strokovno mnenje MOP z navedbo lastnih cen posameznih storitev in skupaj s pridobljenimi soglasji enajstih lokalnih skupnosti poslali Vlogo na Ministrstvo za gospodarstvo. Dopolnitev k gradivu nam na izračunane cene ni bilo potrebno dajati, pač pa smo vlogo le še dopolnjevali z naknadno s pridobljenimi soglasji lokalnih skupnosti.

Meseca **aprila 2009** je bila sprejeta Uredba o oblikovanju cen komunalnih storitev (Ur. l. RS, št. 32/2009), **15. 8. 2009** pa je začela veljati Uredba o prenehanju veljavnosti Uredbe o oblikovanju cen komunalnih storitev (Ur. l. RS, št. 61/2009). V tem času je bila naša vloga nekje na sredini postopka; pregledalo jo je Ministrstvo za gospodarstvo, potem bi še sledilo medresorsko usklajevanje in pridobitev soglasja vlade.

Med postopkom potrjevanja cen na Ministrstvu za gospodarstvo je stopil v veljavo omenjeni Pravilnik o oblikovanju cen, ki v četrtem odstavku 34. člena navaja, da v kolikor je že bilo pridobljeno pozitivno strokovno mnenje po predhodno veljavnem Pravilniku, ga ni potrebno pridobiti po novem. Ministrstvo za okolje in prostor smo na predpisanih obrazcih obvestili o spremembi cene storitev javnih služb, skladno z navedbo o pridobljenem strokovnem mnenju pristojnega resorja, in s **1. 10. 2009 uveljavili nove cene**. Prav tako smo po Odredbi o pošiljanju obvestil o spremembi cen obvestili tudi Ministrstvo za gospodarstvo.

Navedeni Pravilnik je prinesel formalen **prenos pristojnosti potrjevanja cen na lokalno raven**. Prenehal je veljati **1. 1. 2013**, ko je stopila v veljavo Uredba o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja.

Torej, vse cene za področje ravnanja z odpadki so bile potrjene že v letu 2009, nismo pa jih še uveljavili za zbiranje in obdelavo bioloških odpadkov. Razlogi so v širitvi sistema zbiranja bio odpadkov z rjavimi zabojniki, ki še ni bil vpeljan v celotni regiji, nadalje v napovedanih spremembah glede načina zbiranja bio odpadkov (ki so se kasneje tudi uresničile) ipd.

Ko pa je bil sistem zbiranja bio odpadkov vpeljan v celotni regiji, smo **9. 9. 2011** na Ministrstvo za gospodarstvo poslali dopis z vprašanjem, »ali lahko uveljavimo ceno za storitve zbiranja in prevoza bioloških odpadkov, saj smo morali skladno z Uredbo o ravnanju z biološko razgradljivimi kuhinjskimi odpadki in zelenim vrtnim odpadkom uporabnikom omogočiti ločeno zbiranje teh odpadkov od 30. 6. 2011, veljavna cena pa teh storitev ne vključuje«. Odgovor je bil negativen, s pojasnilom, da »so se zaradi sprejetja Uredbe o določitvi najvišjih cen komunalnih storitev (Ur. l. RS, št. 67/11) cene obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja določile kot najvišje. [...] Povišajo se lahko samo v primeru povišanja višine stroškov okoljskih dajatev, plačila za vodno pravico ali vodnih povračil.« Ta Uredba – poljudno imenovana o zamrznitvi cen komunalnih storitev je prenehala veljati **1. 1. 2013** in s tem datumom se je tako ta nova storitev zbiranja in obdelave bio odpadkov leto in pol kasneje vendarle začela obračunavati.

Na koncu moramo izraziti še naše presenečenje nad težkimi besedami v zvezi z delovanjem družbe Simbio, glede na transparentnost delovanja, ki omogoča vpogled in nadzor nad našim delom s strani pristojnih institucij, ki niso ugotovile nobenih morebitnih nepravilnosti.